

XIII Celebració de
SANT ANTONI ABAT

Sant Pol de Mar, 15 de gener de 2017

13, ja en van tretze de trobades per Sant Antoni Abat, una festa que ja s'ha fet tradicional e imprescindible.

Una festa esperada per petits i grans , els més menuts per poder pujar o veure els cavallets petits, els ponis, o la majestuositat dels cavalls o les eugues amb els seus genets o les seves genetes , que desfilaran per el carrer de Mar o correran per la riera.

Aquesta tradicional festa ens acostava a les nostres arrels terrassanes que juntament amb les marineres, a Sant Pol , van convida-hi molts anys. El temps ens ha portat a un estil de vida totalment diferent , més industrialitzat però nosaltres fidels a les tradicions i a la memòria del país no ho podem oblidar.

Enguany hauríem de donar un punt més xic a la trobada i ens hauríem de proposar anar a les carreres de cavalls amb barret, seriós o divertit, senzill o majestuós. Qui s'hi atreveix?

Els sanpolencs atrevits i generosos faran que aquesta festa continuï tenint un caràcter festiu i la vegada divertit, sense oblidar que a tarda ens espera ballaruca amb música d'ara i de sempre per acabar la festa com ja és tradicional.

Agrair a la Comissió de Sant Antoni la disponibilitat per organitzar aquesta festa que ja es nostra i que de forma desinteressada fa que un any més la puguem gaudir. Moltes gràcies

Animeu-vos amb barret o sense a gaudir dels Tres Tombs de Sant Antoni a Sant Pol un any més !!!!!

Bona feina i bona festa de Sant Antoni Abat

Montserrat Garrido Romera

Alcaldeessa de Sant Pol de Mar

Cavallet de Fusta

El dia de la celebració de Sant Antoni Abat, a primera hora i amb un fred que pela, just a la girada de La Riera, m'agrada descobrir l'especial escenografia que cada any crea l'equip humà que suma treball i idees a la festa. A aquella hora, tota l'organització ja s'ha posat en marxa i es troba davant d'una riera llaurada, encenent un testarral de foc que espetega i promet bona brasa. Es van muntant també la parada de tortells de Sant Antoni, de cerveses artesanes, l'encintat per a la cursa i la mostra d'animals de granja, la zona de comandament per al control de tot l'espai, etc. Sense proposar-m'ho, gairebé cada any em ve a la memòria com, de petit, vaig jugar amb un cavallet de fusta fins a esmolar-lo, o fins que em vaig fer gran i el vaig deixar al terrat, com diu el poema de Joan Salvat Papasseit, o la cançó que tan bé va musicar Joan Manuel Serrat.

El cavallet de fusta, el vaig guanyar quan tenia sis anys en un concurs de dibuix on el meu avi, l'Antoni Balam, ens havia apuntat al meu germà Benet i a mi, a Barcelona, quan hi feia de recader. El concurs l'organitzaven el senyor Dalmau i el senyor Viñas des d'un programa de ràdio molt famós a l'època, de l'emissora Radio Nacional de España. El tema del concurs era lliure, però havia d'estar relacionat amb les festes nadalenques, que és quan se celebrava el concurs. El cas és que els dos germans vàrem triomfar de valent, enduent-nos els primers premis, en Benet el dels més grans, i jo el dels més petits. Segur que, del meu dibuix, el jurat en va valorar més la idea

original que no pas el traç: vaig dibuixar "Els tres Reis fumant amb pipa".

El cavall de fusta era gran, preciós, amb unes molles de ferro a les potes de davant que em permetien cavalcar com un esperitat, fins arribar a afluixar-les (o potser les va afluixar el pare, pel soroll de mil dimonis que feien: jo, en canvi, com més soroll feien, més em sentia com el genet heroi, "el noi" de les pel·lícules d'indis i americans que tant m'agradaven!). Aquest any segur que tornaré a sentir dins meu l'enyor d'aquest record infantil, quan visqui la festa a La Riera i a La Plaça de la Vila amb la benedició, els tres tombs, el vermut popular i, al vespre, amb la 'ballaruca' a la Sala Josep Maria Ainaud de Lasarte.

Enguany us demano un xic de paciència i tolerància, perquè el voral del Parc Litoral que limita amb la riera estarà encara ocupat per les instal·lacions de l'equipament de la remodelació que s'està fent a l'andana de la via del tren. Estic segur, però, que la festa serà lluïda i que tots ens ho passarem d'allò més bé, perquè tots plegats l'encarem i hi treballem amb una gran il·lusió, des de L'Ajuntament de la Vila fins a tots i cada un dels responsables de les activitats del programa.

Però la festa és perquè en gaudiu tots vosaltres, que en sou els principals destinataris, i els que ens animeu a millorar-la cada any. Us esperem, doncs, a les propostes d'aquesta tretzena edició de la Festa de Sant Antoni Abat.

Toni Balam i Castanyer

Programa 2017

A LA RIERA

A les 9 h Esmorzar pels genets. El públic pot gaudir-lo per 5 €.

Parades durant tot el matí amb:
Cerveses casolanes.
Tortells de Sant Antoni.
Passejades amb carro.
Passejada amb ponis per a la mainada.
Mostra d'animals de granja.

Actuació de la Big Band Balona

A les 12 h 6a. Cursa de cavalls.
[El guanyador rebrà un val per sopar o dinar al Restaurant Sant Pau, per a dues persones].

A LA PLAÇA DE LA VILA

A les 12.30 h Vermut popular. Gentilesa de la Unió d'Establiments i Serveis de Sant Pol de Mar.

A les 13 h Benedicció dels animals.
Desfilada de cavalls pels carrers, del Mar, Nou, Pujada de Sant Pau, El Cau i Tobella. Retorn pel carrer Nou i Mar, fins a la Riera de nou.

Dinar, arròs fet per en Joan Saureda, a 10 €.
[Places limitades].

A LA SALA JOSEP MARIA AINAUD DE LASARTE

A les 18.30 h Ball de Sant Antoni. Entrada lliure.
Amb Toni Balam Grup, trompeta en viu i Play Back Show.

La Maria del "graix"

Li diem Maria del "graix", amb el nostre parlar santpolenc, quan ens referim a la Maria Mateu i Xifre, perquè la seva família vivia en el garatge que estava on ara hi ha l'Hotel Milie'ts. Es pot parlar amb ella tota l'estona que vulguis perquè té vivències de lo més ric i entranyable, i te les explica tot enraonant amb l'accent, cantarella i manera de dir cent per cent de Sant Pol.

"Tenia 22 anys quan vaig anar a Can Gasons", recorda la Maria. Se li va escapar alguna llàgrima pensant en el seu marit, en Francisco, i amb lo dur que va ser aquell canvi de anar a viure tot d'una a pagès.

Era l'any 1953 i a Can Gasons no tenien ni aigua, ni llum. Va passar molt de temps així. A Can Gasons es guanyaven la vida amb les vaques, com a moltes més cases de pagès, i la Maria ben aviat s'hi va posar i es va encarregar de baixar la llet al poble i repartir-la casa per casa.

"El problema era que el cavall que teníem, en Tordo, era massa valent i no m'hi veia en cor". Ella diu "les dones tirem massa de les riendes i el cavall s'esvera". La Maria sentència: "no va ser fins que varem comprar un burret a Calella que no vaig començar a baixar cada dia la llet". I això es va convertir en costum i rutina perquè va durar molt de temps. "Sortia a les 8 amb els fills, en Joan i en Francesc, i aprofitava per dur-los la l'escola. A l'hivern els portava ben tapats amb una manta".

La llet que bevia la gent de Sant Pol venia tota

de les cases de pagès i així a Can Roca pagès la portaven a Can Xicau (ara La Llosa); a Burinons la portaven al Bar La Granja i també tenien parada a Plaça; a Can Mascaró la venien a Cal Recader (a casa l'Angelina), i en Lluís Canaleta la portava cada dia de Vallgorguina on hi anava amb una "Derbi" i amb un pràctic remolc que tenia fora la botiga -aquesta era la que bevíem a casa, recordo a la Teresa Canaleta omplint el pot de litre que jo, o un dels meus germans, l'hi baixàvem- m'agradava veure-la fent aquesta feina.

També a Can Gasofia la baixaven a casa den Carles "Bessona" (Can Castañé).

Amb el burro sí que podia baixar al poble a vendre llet

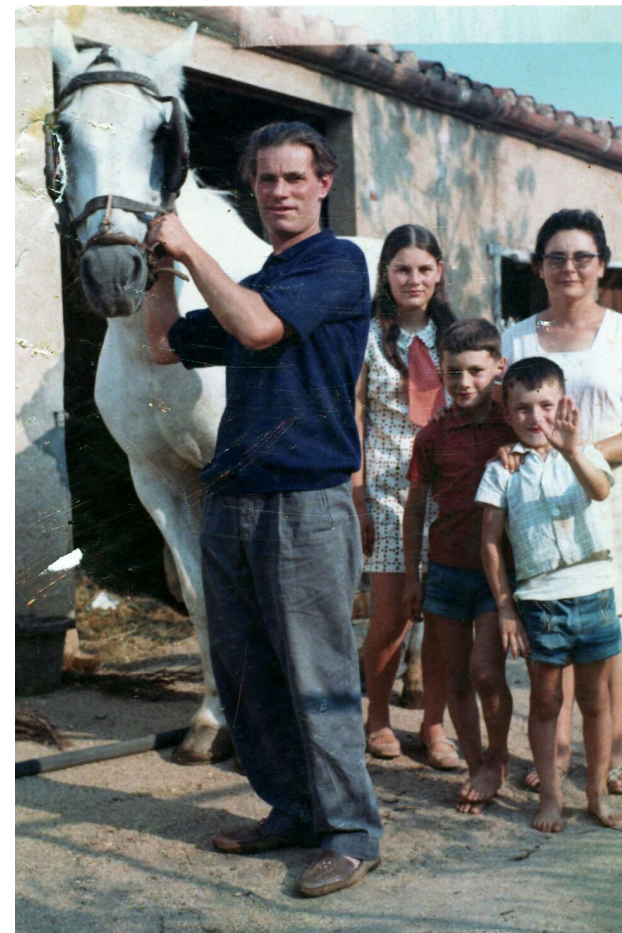
La Maria va estar 12 anys, del 53 al 65, amb el burret fins que la Cristina de Burinons la va convèncer per que es treïessin al carnet i baixar en cotxe. "Pensa que era molt estrany que una dona es treïès el carnet, només n'hi havia dues a Sant Pol que el tenien. Eren la Maria Rosa Ardèvol i la Conxita Morató".

El canvi del burret per el "4L" va acabar amb tota una època. Ara, amb 85 anys, la Maria continua baixant amb el seu Nissan Micra.

La Maria, com la Cristina de Burinons, i tantes dones de pagès, els hi agradava baixar el diumenge a Sant Pol ben mudades. Ningú diria que era la mateixa que l'endemà baixaria amb el burret i la bata a repartir. Encara ara, la Maria és una persona que fa goig de veure-la.

Tinc un gran respecte per la família de Can Gasons, els Codina, perquè a cada generació han sapigut adaptar-se. De les vaques varen passar a les maduixes i ara a l'engreix de pollets i sempre amb un cert èxit econòmic. ¡Quina família més maca i més santpolenca!

Toni Sauleda i Rafel Brossa "en Buri"

La Maria del "garaix" amb el seu home, en Francisco, i fills: la Montse, en Joan i en Francesc juntament amb el cavall Tordo que sembla tranquil però, diu la Maria, s'esvalotava.

Organitza:

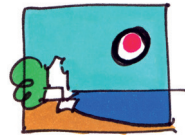
Ajuntament de
Sant Pol de Mar

Col·laboren:

PARRÒQUIA DE SANT JAUME
DE SANT POL DE MAR

Frenos **Sauleda** s.a.
SCIENCE FRICTION

Unió d'establiments
Serveis de Sant Pol de Mar

POLICIA LOCAL
SANT POL DE MAR

Carme Rusalleda

RESTAURANT SANT PAU